

Forfatter: Oehlenschläger, Adam

Titel: Udrag fra Poetiske Skrifter IV

Citation: Oehlenschläger, Adam: "Poetiske Skrifter IV", i Oehlenschläger, Adam: *Poetiske Skrifter IV*, udg. af H. TOPSØE-JENSEN, 1926-1930, s. V. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: <https://tekster.kb.dk/catalog/adl-texts-oeh104val-shoot-idm140153725286480/facsimile.pdf> (tilgået 26. april 2024)

Anvendt udgave: Poetiske Skrifter IV

Parters fuldstændigt forskellige Syn paa Kunst og Liv. Brødrene Schlegel havde draget Romantikens sidste Konsekvenser; Middelalderdyrkelsen havde fort dem til den katolske Kirke. Oehlenschläger bestyrkedes yderligere i sit Brud med Romantiken ved Samværet med dem; han var yderst forarget over Fr. Schlegels respektløse Ytringer om Goethe, og han følte sig gennem den tyske Klassicisme fast forankret i det 18. Aarhundredes Humanisme. Palnatokes Uvilje gælder ikke Kristendommen, men Katolicismen, og som Protest mod Middelalderdyrkelsen skrev Oehlenschläger samme Aar som Tragedien det fortællende tyske Digt »Der irrende Ritter« — Virkelighedens Opgør med det romantiske Blændværk. Sit antiromantiske Standpunkt udtrykte Digteren fyndigt i dette Epigram:

Lessings Aesthetik wollte Wahrheit,
Natur in kräft'ger schöner Klarheit.
Die beiden Schlegel wollen Wehmuth,
In mönchischer und stolzer Demuth.

Biskop Popo og Sortebrøder Knud er hans Svar paa Brødrenes katolske Propaganda.

Medens Coppet-Vinteren kun synes at have været af ringe Betydning for Oehlenschlägers digteriske Skaben, er »Correggio« mættet med Italiafærdens Turistindtryk af Natur, Mennesker og Kunst. Og hvad Oehlenschläger ikke havde mødt i Paris og paa Coppet, traf han i Rom: en stor og en beslægtet Aand. Mødet med Thorvaldsen kan i Betydning sammenstilles med Mødet med Goethe.

Digteren havde forladt Danmark som ung Romantiker. Han vendte hjem som Talsmand for en moderat Klassicisme, i samme Grad paa Vagt overfor